

[Fisker.]

Grund af Sygdom, skal jeg fremsætte nogle Udtalelser paa mit Partis Vegne.

Da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i Samlingen 1927—28 forelagde sit Lovforslag om Ændringer i Formuebeskatningen, udtalte han, at det, han her foreslog, var noget nyt, ikke alene her i vort Land, men ogsaa i andre Landes Skatte-lovgivning, og han erklærede tillige, at for den daværende Regering var Formaalet at hidføre en Lettelse for de Formuer, som gav ingen eller en meget ringe Afkastning. Dette, sagde det ærede Medlem, var det væsentlige i Lovforslaget og Formaalet dermed. Han udtaler sig nærmere herom paa Sp. 1188, hvor han bl. a. siger følgende:

„Lempelsen vil dog for Formueejere, hvis Formue giver ingen eller kun ringe Afkastning, som Regel bringe Skatten ned til Halvdelen af den nugældende, medens Lempelsen bliver mindre, naar Formueafkastningen er mere normal, og helt vil ophøre for de højest forrentede Formuer.“

Jeg vil gerne understrege denne Udtalelse, hvori det ærede Medlem og hans Parti udtrykker Forudsætningen for det Arbejde, som man her paabegyndte, og saa hertil føje nogle Bemærkninger paa Grundlag af de Erfaringer, der siden den Tid er indvundet angaaende denne Lovs Virkninger, saaledes som de foreligger belyst under Udvalgsarbejdet gennem en Række Oplysninger, der er indhentet fra Departementet. Nu kan man naturligvis diskutere om, hvad der forstaaes ved normal Afkastning, og det er jo rimeligt, at Opfattelsen heraf vil være noget forskellig, enten man betragter det fra Skatteborgernes Synspunkt, eller man anlægger en mere almindelig Betragtning, men jeg vil dog antage, at der her i dette høje Ting vilde kunne opnaas Enighed om, at en normal Afkastning at forstaa et Udbytte paa Højde med normal Sparekasserente, altsaa omkring ved 4 pCt. Hvis man er enig heri — og jeg vil mene, jeg har Grund til at tro, at man er det —, var det altsaa Hensigten med Loven af 1927 at lette særlig de Formuer, som gav ingen eller en meget lav Afkastning, medens Skattelettelsen skulde formindskes, jo nærmere man naaede Normaludbyttet, de

4 pCt., for helt at bortfalde for de Formuers Vedkommende, der gav en noget højere Forrentning. Desværre kan man ikke sige, at det lykkedes for det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og de Partier, der fulgte ham, at udforme Loven saaledes, at denne Teori blev underbygget af tilsvarende Realiteter, og de Erfaringer med Hensyn til Lovens Virkninger, der er indvundet i de to siden da forløbne Skatteaar, 1928—29 og 1929—30, taler et helt andet Sprog, end man maatte kunne forvente efter de Udtalelser, der fremsattes ved Lovens Behandling i 1927—28.

Af Oplysninger, som er indhentet fra Direktoratet for Københavns Skattevæsen, fremgaar det bl. a., at Nedsættelsen i 1929—30, altsaa for indeværende Skatteaar, i København i alt androg 1 812 000 Kr. Heraf er imidlertid langt det største Beløb, 1,1 Million, tilfaldet Formuer, der har givet 4 pCt. eller derover i Udbytte. Noget over en halv Million, eller omtrent 30 pCt. af hele Skattelettelsen, kommer Formuer med over 5 pCt. Afkastning til gode. Jeg vil tillade mig at tvivle om, at det var det, som man i Venstrekredse Landet over havde ventet skulde blive Følgen af denne særlige Skattepolitik.

Fra 5 Skattekrede i Provinsen foreligger der ligeledes Opgørelser gennem Skattedepartementet over Lovens Virkninger for indeværende Skatteaar, set i Forhold til Formueudbyttet. Billedet her er væsentlig det samme, dog neppe saa grelt som i Hovedstaden. De fem Skattekrede, der er Tale om, er tre i Jylland og to paa Øerne. I disse fem Skattekrede har Nedsættelsen i alt udgjort 321 000 Kr., hvoraf ca. 28 pCt. tilfaldt Formuer med over 4 pCt.s Afkastning. Tager man nu København og de fem Skattekrede i Provinsen, hvorfra der foreligger Oplysninger, under eet, saa medgaar de 60 pCt. af hele Skattelettelsen til Formuer med over 4 pCt.s Udbytte, medens der kun tilfalder Formuer med en Afkastning fra 0 og op til 2 pCt. et meget ringe Beløb, i København mellem $\frac{1}{7}$ og $\frac{1}{8}$ af hele Nedsættelsen og i de fem Provinskattekrede $\frac{1}{10}$. Den store Skattelettelse, den store Skattegave er altsaa gaaet i helt andre Lommer, end man gav det Udseende af ved Lovens Vedtagelse. Ikke alene er det som det fremgaar af de Bemærkninger,